

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κηρύξει άκυρο το άρθρο 2, σημείο 25, το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο β', το άρθρο 7, παράγραφοι 1 έως 5, 7, πρώτη περίοδος, και 12 έως 14, και το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014⁽¹⁾, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει με την προσφυγή της ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις περιέχουν σύνθετους και νέους κανόνες που καθορίζονται για πρώτη φορά με την οδηγία 2014/40/ΕΕ, σκοπός των οποίων είναι, μέσω της επιβολής απαγορεύσεως εμπορίας προϊόντων καπνού με χαρακτηριστικό άρωμα και μέσω συνοδευτικών της απαγορεύσεως αυτής μέτρων, να αποκλείσει εντελώς τα εν λόγω προϊόντα, περιλαμβανομένων των τσιγάρων μινθόλης, από την εσωτερική αγορά. Λαμβανομένου υπόψη του μεριδίου που κατέχουν τα τσιγάρα μινθόλης στην αγορά προϊόντων καπνού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η απαγόρευση αυτή έχει πολύ σοβαρές επιπτώσεις στην παραγωγή τσιγάρων μινθόλης.

Προς στήριξη της προσφυγής της όσον αφορά τις επίμαχες διατάξεις, η Δημοκρατία της Πολωνίας προβάλλει τις ακόλουθες αιτιάσεις:

Πρώτον: παράβαση του άρθρου 114 ΣΛΕΕ. Η απαγόρευση εμπορίας τσιγάρων μινθόλης επιβάλλεται μολονότι δεν υπάρχουν διαφορές μεταξύ των εθνικών νομικών ρυθμίσεων που θα μπορούσαν να περιορίσουν την κυκλοφορία των εμπορευμάτων. Η απαγόρευση αυτή δεν συμβάλλει στη βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, αλλά, αντίθετα, έχει ως αποτέλεσμα την δημιουργία εμποδίων που δεν υπήρχαν πριν από την έκδοση της οδηγίας αυτής.

Δεύτερον: παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Η απαγόρευση της κυκλοφορίας των τσιγάρων μινθόλης δεν αποτελεί κατάλληλο μέσο για την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκει η οδηγία. Επιπλέον, η απαγόρευση αυτή έρχεται σε αντίθεση με την προϋπόθεση ότι τα μέτρα που λαμβάνονται πρέπει να είναι αναγκαία για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών. Το κόστος της επιβολής της απαγορεύσεως υπερβαίνει κατά πολύ οποιαδήποτε πιθανά πλεονεκτήματα.

Τρίτον: παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας. Η απαγόρευση της εμπορίας των τσιγάρων μινθόλης είναι αντίθετη προς την αρχή της επικουρικότητας, δεδομένου ότι το ζήτημα της κατανάλωσης τσιγάρων μινθόλης, σε σχέση τόσο με την επίπτωση στη δημόσια υγεία όσο και με το ενδεχόμενο κοινωνικό και οικονομικό κόστος της απαγορεύσεως της πωλησέως τους, έχει τοπικό χαρακτήρα, που περιορίζεται σε λίγα κράτη μέλη. Για τον λόγο αυτό, το ζήτημα πρέπει να επιλυθεί σε εθνικό επίπεδο, και μόνο σε εκείνα τα κράτη μέλη με μεγάλη κατανάλωση και παραγωγή τέτοιων προϊόντων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 127, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Ιουλίου 2014 η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 14 Μαΐου 2014 στην υπόθεση T-198/12, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-360/14 P)

(2014/C 315/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze, A. Lippstreu, πληρεξούσιοι, U. Karpenstein, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσίουσας

Η αναιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 14ης Μαΐου 2014, στην υπόθεση T-198/12, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, λόγω μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2012/160/ΕΕ της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2012, περί των εθνικών διατάξεων που κοινοποίησε η γερμανική ομοσπονδιακή κυβέρνηση για τη διατήρηση των οριακών τιμών για τον μόλυβδο, το βάριο, το αρσενικό, το αντιμόνιο, τον υδράργυρο και τις νιτροζαμίνες, καθώς και για τις νιτροζώσιμες ουσίες σε παιχνίδια μετά την έναρξη εφαρμογής της οδηγίας 2009/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ασφάλεια των παιχνιδιών ⁽¹⁾, κατά το μέρος κατά το οποίο το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή,
2. να ακυρώσει την απόφαση 2012/160/ΕΕ της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2012, κατά το μέρος κατά το οποίο δεν εγκρίνει τις κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις σχετικά με τη διατήρηση των οριακών τιμών για τα στοιχεία αντιμόνιο, αρσενικό και υδράργυρος σε παιχνίδια. Επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο,
3. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσίουσα προβάλλει συνολικώς τρεις λόγους αναιρέσεως:

Πρώτος λόγος αναιρέσεως: Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ από τρεις απόψεις. Δεν τήρησε την αρχή της εκ μέρους του κράτους μέλους αυτοτελούς εκτίμησως του κινδύνου καθότι, στηριζόμενη στο γεγονός ότι τα μέτρα που κοινοποίησε η αναιρεσίουσα βασίζονται σε αποκλίνουσα εκτίμηση του κινδύνου, συνήγαγε ότι ήταν ακατάλληλα. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο απαίτησε παρανόμως να αποδειχθεί ότι το επίπεδο προστασίας που διασφαλίζει η οδηγία 2009/48/ΕΚ είναι, αυτό καθαυτό, ανεπαρκές. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο στηρίξε τις σκέψεις του σε μια εσφαλμένη νομική άποψη, καθότι απέρριψε μια ποσοτική, στηριζόμενη σε οριακές τιμές σύγκριση του επιπέδου προστασίας.

Δεύτερος λόγος αναιρέσεως: Το Γενικό Δικαστήριο αθέτησε το καθήκον αιτιολογήσεως των αποφάσεων βάσει των άρθρων 36 και 53, παράγραφος 1, του Οργανισμού του Δικαστηρίου. Αφενός, η αιτιολογία του σε σχέση με τον πίνακα 1 που προσκόμισε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας είναι, αυτή καθαυτήν, αντιφατική, καθότι στηρίζεται άλλοτε σε υποτιθέμενα σφάλματα υπολογισμού, και άλλοτε σε δήθεν σφάλματα μέτρησης. Αφετέρου, η αιτιολογία είναι ανεπαρκής, καθότι το Γενικό Δικαστήριο υποθέτει ότι η εκ μέρους της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας σύγκριση μεταξύ των οριακών τιμών μετανάστευσης δεν παρουσιάζει υψηλότερο επίπεδο προστασίας, χωρίς να προβαίνει σε αντιπαράθεση με τη σημασία της κατηγορίας των υλικών που απομακρύνονται με ξύσιμο.

Τρίτος λόγος αναιρέσεως: Το Γενικό Δικαστήριο προέβη από τρεις απόψεις σε παραποίηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων. Καταρχάς, παραθέτει προφανώς εσφαλμένα το περιεχόμενο του πίνακα 3 που προσκόμισε η αναιρεσίουσα. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο συνάγει προφανώς εσφαλμένως ότι ο εκ μέρους της αναιρεσίουσας προσκομισθείς πίνακας του ομοσπονδιακού ινστιτούτου για την εκτίμηση των κινδύνων περιέχει αθέμιτες προστιθέμενες αξίες. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο προφανώς παρανόησε τη γνωμοδότηση της επιστημονικής επιτροπής για την υγεία και τους περιβαλλοντικούς κινδύνους (SCHER), της 1ης Ιουλίου 2010, καθότι άντλησε ένα συμπέρασμα σχετικά με την αξιοπιστία των οριακών τιμών βιοδιαθεσιμότητας, στο οποίο η SCHER σαφώς δεν είχε καταλήξει.

⁽¹⁾ ΕΕ L 80, σ. 19

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 5ης Ιουνίου 2014 — El Corte Inglés, SA κατά Γραφείου
Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Emilio
Pucci International BV

(Υπόθεση C-578/12 P) ⁽¹⁾

(2014/C 315/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 46 της 16.2.2013.